

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 וְכֹף גַּם בַּעֲבוּדַת ה', שאמנם יש עבודה באהבה עם טעם וסיבה ועם  
2 תחושת ישות עצמית (מסוימת) וגם אהבה זו היא דרגה נעלית, ותוכן העניין  
3 הוא שהתחלת העבודה היא באופן ד"לאהבה את הו' ו'  
4 אֲלֵקִיךָ עם טעם וסיבה כי הוא חַיִּיד", ובאופן ד"קרבת אֲלֵקִים  
5 לי טוב", שְׁאֵהֶבָה זו היא  
6 באופן שֶׁל הַרְגֵשׁ עֲצָמוֹ, אֲבָל  
7 אַחֲר־כֵּן אחרי שלב זה שהוא  
8 בתחלת העבודה צָרִיךְ האדם לְבֹא  
9 לְאֵהֶבָה עֲצָמִית לאלוקות  
10 שְׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר כָּלֵל, וברדרה זו טעם והסיבה אינם גורמים  
11 את האהבה, וכן ברדרה זו אין לאדם  
12 שום תחושה של ישות עצמית  
13 בְּדוּגְמַת הָאֵהֶבָה הַעֲצָמִית שֶׁל  
14 הַבֵּן אֶל הָאָב, שְׁאֵינִי מְרַגֵּשׁ  
15 אֶלָּא אֶת הָאָב וְאֵינוֹ מְרַגֵּשׁ אֶת  
16 עֲצָמוֹ כֻּלָּ. עצמו כלל.  
17 אֵךְ כִּדֵּי לְבֹא לְאֵהֶבָה עֲצָמִית  
18 הַנ"ל שֶׁהיא אהבה ללא כל תחושה  
19 של ישות עצמית צָרִיךְ תְּחִלָּה  
20 לְבָטֵל לְגַמְרִי אֶת מְצִיאֹתוֹ  
21 שֶׁלֹּא תתפוס מקום כלל. וּבַעֲבוּדַת  
22 הַתְּפִלָּה (שֶׁהיא כְּלוּלַת עֲבוּדַת  
23 הָאֲדָם) הוּא עֹנֵן הַהִקְדָּמָה  
24 וְהַחֲנָה לִפְנֵי הַתְּפִלָּה ד"אֵין  
25 עוֹמְדִין לְהַתְּפַלֵּל אֶלָּא מִתּוֹךְ  
26 כּוֹבֵד רֵאשׁ"64, שֶׁפְּרוּשׁוֹ שֶׁל  
27 הַמוֹשֵׁג "כּוֹבֵד רֵאשׁ" הוּא הַכְּנָעָה  
28 וּמְרִירוֹת, אֶלָּא, שֶׁיִּשְׁנֵנו עֹנֵן  
29 הַכְּנָעָה וְהַמְרִירוֹת שֶׁנִּתְבָּאָר  
30 בְּסִפְרֵי מוֹסֵר וּבִכְמָה דְּרוּשֵׁי  
31 חֲסִידוֹת שֶׁבֹא מִצֵּד מִעֲמֵד  
32 וּמִצְבּוֹ הַנְּחוּת שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא  
33 בְּרַחוּק הָעֵרֶךְ מִכְּמוֹ שֶׁהִיָּה  
34 צָרִיךְ לְהִיּוֹת כּוֹ, וּכְמוֹ  
35 הַמְּעַמֵּד וּמִצְבּוֹ שֶׁהַנְּשָׂמָה הִיא  
36 רַק "בְּאִפּוֹ" וְאֵינָה מְאִירָה וְאֵינָה  
37 מְשַׁפֵּיעָה מִסְפִּיק עַל כָּל שֶׁאֵר אֲבִיר  
38 הַגּוֹף וְעַל אֹפֶן הַהִנְהָגָה וְהִרְמָה  
39 הַרוּחָנִית שֶׁל הָאָדָם, מִצֵּד  
40 הַתְּגַבְרוּת הַחֲמִירוֹת כּוֹ  
41 (כְּנ"ל סְעִיף ד) כִּיֵּן שֶׁזֶהוּ מִצַּב בּו  
42 הָאָדָם נִמְצָא בַּתְּחִלַּת הַעֲבוּדָה מִמֶּשׁ  
43 (בְּבוֹקֵר, מִיד בְּקוֹמוֹ מִשְׁנָתוֹ), וְעַל זֶה

מועילה ההכנעה והמרירות ה"כובד ראש" שקודם התפלה  
שתוכל להיות עבודת התפלה באופן הראשון שבעבודת  
הברורים, בדרך 'אור חזר' - מלמטה למעלה, לברר  
הפסולת מתוך האוכל כמבואר לעיל בהרחבה. אֲבָל יִשְׁנֵנו גַּם עֹנֵן  
"כּוֹבֵד רֵאשׁ", הַהִכְנָעָה  
וְהַמְרִירוֹת, בְּאֹפֶן נִעְלָה יוֹתֵר,  
וענין זה קיים דווקא במי שכבר נמצא  
ברדרה גבוהה, שבה אין מקום  
למרירות על הריחוק מהמצב הרצוי  
בגלל התגברות החומריות, ואצלו  
ה"כובד ראש" (הכנעה ומרירות) הוא  
שמתמרמר על זה שבעבודתו  
היא עדין באופן שישנו  
ההרגש העצמי ד"קרבת  
אֲלֵקִים לִי טוֹב", וְהֵינִי  
שֶׁנִּמְצָא עֲדִין בְּצִיּוּר בְּרוּת  
ותבנית שֶׁל גֵּן-עֵדֶן הַתְּחִתּוֹן,  
שֶׁהַעֲנָן ד"יוֹשְׁבֵינִי וְנִהְיִין  
מִזִּי הַשְּׂכִינָה" הוּא בְּאֹפֶן  
שֶׁל הַשְּׂגָה וְתִפְסִיחָה, מֵאֲחֵר  
שֶׁהיא 'השגת המציאות' בלבד, ובה  
יכולה להיות השגה ר'תפיסה' באלוקות  
וְלָכֵן גַּם הַעֲנָן ד"נִהְיִין"  
מֵהַשְּׂגָה ש'תפיסה' וְנִקְלָטָה הֵיטֵב  
הוּא בְּאֹפֶן שֶׁל הַנְּאָה  
מִוְרָגְשָׁת, וְעַל זֶה מִתְמַרְמֵר  
כּוֹ, שֶׁנִּמְצָא בְּמַעְמֵד וּמִצְבּוֹ  
שֶׁיֵּשׁ אֲצֻלוֹ הַנְּאָה מִוְרָגְשָׁת  
ודבר זה מוכיח שעדיין יש בו תחושה  
מסוימת של ישות עצמית, ועל כך הוא  
מתמרמר, כִּיֵּן שֶׁרְצוֹנוֹ הוּא  
לְהִגִּיעַ ל'תַּעֲנוּג עֲצָמִי' וְלֹא רַק  
הַנְּאָה שְׁנוּבַעַת מֵהַשְּׂגָה וְל'אֵהֶבָה  
עֲצָמִית כּוֹ' וְלֹא רַק אַהֲבָה שְׁנוּבַעַת  
מִטַּעַם וְסִיבָה וּמִתּוֹעֵלַת אִישִׁית.  
וְעַל-יְדֵי מְרִירוֹת זֹו שֶׁהִיא  
בְּטוֹל מְצִיאֹתוֹ, כִּי עֲלִידָה הוּא  
יוצא מגדרי המציאות האישית שלו  
ומתעלה הרי הוא מְגִיעַ  
ל'אֵהֶבָה הַעֲצָמִית', בְּדוּגְמַת  
הַפְּעוּלָה שֶׁל בְּטוֹל הַמְצִיאֹת

בַּעֲבוּדַת ה', שֶׁתְּחִלַּת הַעֲבוּדָה הִיא בְּאֹפֶן  
ד"לְאֵהֶבָה אֶת הַו' אֲלֵקִיךָ כִּי הוּא חַיִּיד",  
וּבְאֹפֶן ד"קרבת אֲלֵקִים לִי טוֹב", שֶׁאֵהֶבָה זֹו  
הִיא בְּאֹפֶן שֶׁל הַרְגֵשׁ עֲצָמוֹ, אֲבָל אַחֲר־כֵּן צָרִיךְ  
לְבֹא לְאֵהֶבָה עֲצָמִית שְׁאֵינָה תְלוּיָה בְדָבָר כָּלֵל,  
בְּדוּגְמַת הָאֵהֶבָה הַעֲצָמִית שֶׁל הַבֵּן אֶל הָאָב,  
שְׁאֵינִי מְרַגֵּשׁ אֶלָּא אֶת הָאָב.  
אֵךְ כִּדֵּי לְבֹא לְאֵהֶבָה עֲצָמִית הַנ"ל צָרִיךְ  
תְּחִלָּה לְבָטֵל לְגַמְרִי אֶת מְצִיאֹתוֹ.  
וּבַעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה (שֶׁהיא כְּלוּלַת עֲבוּדַת הָאָדָם)  
הוּא עֹנֵן הַהִקְדָּמָה ד"אֵין עוֹמְדִין לְהַתְּפַלֵּל אֶלָּא  
מִתּוֹךְ כּוֹבֵד רֵאשׁ"64, שֶׁפְּרוּשׁוֹ הַכְּנָעָה וּמְרִירוֹת,  
אֶלָּא שֶׁיִּשְׁנֵנו עֹנֵן הַכְּנָעָה וְהַמְרִירוֹת שֶׁנִּתְבָּאָר  
בְּסִפְרֵי מוֹסֵר וּבִכְמָה דְּרוּשֵׁי חֲסִידוֹת, שֶׁבֹא מִצֵּד  
מִעֲמֵדוֹ וּמִצְבּוֹ שֶׁהוּא בְּרַחוּק הָעֵרֶךְ מִכְּמוֹ שֶׁהִיָּה  
צָרִיךְ לְהִיּוֹת כּוֹ, וּכְמוֹ הַמְּעַמֵּד וּמִצְבּוֹ שֶׁהַנְּשָׂמָה  
הִיא רַק "בְּאִפּוֹ", מִצֵּד הַתְּגַבְרוּת הַחֲמִירוֹת כּוֹ  
(כְּנ"ל סְעִיף ד), וְעַל זֶה מוֹעִילָה הַהִכְנָעָה  
וְהַמְרִירוֹת שֶׁקּוֹדֵם הַתְּפִלָּה שְׁתוּכַל לְהִיּוֹת עֲבוּדַת  
הַתְּפִלָּה בְּאֹפֶן הַרֵאשׁוֹן שֶׁבַעֲבוּדַת הַבְּרוּרִים,  
בְּדֶרֶךְ 'אֹר חוֹזֵר', מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, לְבָרֵר  
הַפְּסוּלַת מִתּוֹךְ הָאוֹכֵל. אֲבָל יִשְׁנֵנו גַּם עֹנֵן  
ה"כּוֹבֵד רֵאשׁ", הַהִכְנָעָה וְהַמְרִירוֹת, בְּאֹפֶן  
נִעְלָה יוֹתֵר, שֶׁמִּתְמַרְמֵר עַל זֶה שֶׁעֲבוּדַתוֹ הִיא  
עֲדִין בְּאֹפֶן שֶׁיִּשְׁנֵנו הַהִרְגֵשׁ הַעֲצָמִי ד"קרבת  
אֲלֵקִים לִי טוֹב", וְהֵינִי, שֶׁנִּמְצָא עֲדִין בְּצִיּוּר  
שֶׁל גֵּן-עֵדֶן הַתְּחִתּוֹן, שֶׁהַעֲנָן ד"יוֹשְׁבֵינִי וְנִהְיִין  
מִזִּי הַשְּׂכִינָה" הוּא בְּאֹפֶן שֶׁל הַשְּׂגָה וְתִפְסִיחָה,  
וְלָכֵן גַּם הַעֲנָן ד"נִהְיִין" הוּא בְּאֹפֶן שֶׁל הַנְּאָה  
מִוְרָגְשָׁת, וְעַל זֶה מִתְמַרְמֵר כּוֹ, שֶׁנִּמְצָא בְּמַעְמֵד  
וּמִצְבּוֹ שֶׁיֵּשׁ אֲצֻלוֹ הַנְּאָה מִוְרָגְשָׁת, כִּיֵּן שֶׁרְצוֹנוֹ  
לְהִגִּיעַ ל'תַּעֲנוּג עֲצָמִי' וְל'אֵהֶבָה עֲצָמִית כּוֹ. וְעַל-יְדֵי מְרִירוֹת זֹו שֶׁהִיא בְּטוֹל  
מְצִיאֹתוֹ, הֵרִי הוּא מְגִיעַ ל'אֵהֶבָה עֲצָמִית', בְּדוּגְמַת בְּטוֹל הַמְצִיאֹת שֶׁבַעֲנִין